[2010] 11 ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 812

ବୃନ୍ଦାବନ ମହାରାଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

(2006 ର ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ 170)

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28,2010

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରମୌଳି କେଆର୍. ପ୍ରସାଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 :

ଧାରା 302/34—ପୋଡ଼ାଜଳା ଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବିବାହିତ ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ—ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଆଧାରରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଘର ଲୋକ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ—ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଦିଓ ଏକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମା ଖାରଜ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଇ. ଓ. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସିଆରପିସିର ଧାରା 161 ଅଧୀନରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ—ନିର୍ଣ୍ଣିତ : ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ—ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଦୁଇଟି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ, ଗୋଟିଏ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-8କୁ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-9, ଆଇ. ଓ. କୁ, ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଯେ ଏହି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-7ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ—ଉଭୟ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-7 ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-9 ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଅଭିଲିଖିତ ସମୟରେ ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ମୃତ୍ୟୁ ଘୋଷଣାନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ—ଯଦି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେହ କରାଯିବ ଯେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ନିଜେ ରହସ୍ୟମୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା, ତେବେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-7 ର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ବିଫଳ ହେବ—ଆଇ.ଓ. ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଘୋଷଣାକୁ ସି ଆର ପି.ସି ର ଧାରା 161 ଅଧୀନରେ ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲା— ତାଙ୍କୁ ଜେରା ସମୟରେ ସେ

କହିଥିଲେ ଯେ ପୀଡିତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ଥିଲା, ଯଦିଓ ସେ କଥା କହିପାରୁନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ କଥା ହୋଇଥିଲେ—ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଆହାତଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବିବୃତି ସେ ଅଭିଲିଖିତ କରିନଥିଲେ—ତେଣୁ, ଏହି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ —ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମାଟିକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-7ଙ୍କ କଥିତ ବିବୃତ୍ତି, ତଥ୍ୟତଃ, ବିଫଳ ହେବ—ଏପରିକି ଯଦି ଧରିନେବା ଯେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯିବା ସମୟରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-7 ପ୍ରକୃତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଏପରି ଏକ ଘୋଷଣା ସହିତ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟତା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିଏ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ଏବଂ ପିତା ଥିଲେ, ସେମାନେ ଆହତକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା—ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ସ୍ଥାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦିଆଯାଏ—ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୁଅନ୍ତି—ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମ,1872—ଧାରା 32—ମୃତ୍ୟୁ ଘୋଷଣା—ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973—ଧାରା 161.

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା (ଗୁଡ଼ିକ) 2006 ମସିହାର 170 ।

1994ର ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 242 ରେ କଟକ ଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 09.09.2003 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜି. ପ୍ରକାଶ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଶିବାଶିଷ ମିଶ୍ର ।

ଆଦେଶ

ଏହି ଆବେଦନ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

1. ଅମାନୀ ମହାରଣା, ମୃତ ମହିଳା ଜଣକ ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ 5 ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ 2 ଏବଂ 3 ଙ୍କ ପୁଅ ପିତାବାସ ମହାରଣାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ବିବାହର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଶ୍ୱଶୁର ଘର ଲୋକେ ଏବଂ ମୃତଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଏବଂ 1990 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 28 ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ 7 ଟା ସମୟରେ, ଏକ

ପାରିବାରିକ ଝଗଡ଼ା ସମୟରେ ପିତାବାସ ମହାରଣା ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ବାହ୍ୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଏହାର ତୁରନ୍ତ ପରେ, ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଘର ଲୋକ, ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଝିଅ ପୋକାନି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ପୋକାନି ମୃତ ମହିଳାଙ୍କୁ ଧରି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଏକ ତଉଲିଆରେ ବାନ୍ଧିଥିବା ବେଳେ, ଶାଶୁ ଗୁରୁବାରୀ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କିରୋସିନି ଛିଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ୱଶୁର ବୃନ୍ଦାବନ ତାଙ୍କୁ ଜାଳି ଦେଇଥିଲେ । ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ମୃତ ଜଣକ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱାରର ପାହାଚ ନିକଟରେ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନଉଗାଁ ଭୋଷଜଶାଳାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଜଗତସିଂହପୁର ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଏସ୍. ସି. ବି. ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଶେଷରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ମୃତ ମହିଳା ନାଉଗାଁ ଭୋଷଜଶାଳାରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବାବେଳେ ସେ ଡ. ଜେନା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-4ଙ୍କୁ ଏକ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ପିତବାସ ମହାରଣା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଘର ଲୋକେ ଏବଂ ନଣନ୍ଦ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସୂଚନା ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ ମାମୁଁ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଆଇପିସିର ଧାରା 498ଏ, 307/34 ଅନୁଯାୟୀ ଏତଲା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏସ୍. ସି. ବି. ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୫ ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିବା ଡାକ୍ତର ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ ଆଉ ଏକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଅଭିଲିଖିତ କରିଥିବାବେଳେ ନାଉଗାଁ ଥାନାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୨ ନାଉଗାଁ ଭୋଷଜଶାଳାରେ ସି ଆର ପି ସି ର ଧାରା 161 ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ ଏକ ବିବୃତି ଅଭିଲିଖିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ, କିଛି ସମୟ ପରେ ଅମାନିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ପରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧାରା ସହିତ ଆଇପିସିର ଧାରା 304-ବି ଅଧୀନରେ ଏହି ଅପରାଧକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନ୍ତ ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 302/34 ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଭାବେ ଆଇପିସିର ଧାରା 304-ବି/34 ଏବଂ 498-ଏ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-୫ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-୨ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁ ଘୋଷଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଝିଅ ପୋକାନୀଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34

ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀ ପିତାବାସ ମହାରଣାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତି ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 498-ଏ ଏବଂ 304-ବି ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଦୁଇଟି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଯାହା ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଗୋଟିଏ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୫, ଭେଷଜ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୨, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିଏ ଭେଷଜ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ମଧ୍ୟ ସି ଆର ପି ସି ର ଧାରା 161 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିବୃତି ଆକାରରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଅଭିଲିଖିତ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଜେରକ୍ସ କପି ଆକାରରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୫ (ମାର୍କ 6) ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ମୂଳଟି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି,ତେଣୁ ଦସ୍ତାବିଜଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୫ର ପ୍ରମାଣକୁ ବାଧ୍ୟତା ଭାବେ ଆଡ଼େଇ ଦିଆଗଲା । ଏହାପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୨କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ପତ୍ରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏକ୍ସ. ୫ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୨ ତାଙ୍କ ଜେରା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଆହତ ମହିଳା ଜଣକ କଥା କହିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ, ତଥାପି ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ କଥା କହିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଏପରି ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଏକ୍ସ. ୫ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ମୃତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-ସି. 3ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯାହା ଥିଲା କି, ପୋକାନି ତାଙ୍କୁ ଧରି ତାଙ୍କ ମୁହଁକୁ ତଉଲିଆ ସାହାଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ତାଙ୍କୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପିତା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-7ଙ୍କୁ ସମାନ ଶବ୍ଦରେ ଏକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-୨ କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ

ଜମାନବନ୍ଦୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-7 ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ସମର୍ଥିତ | ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ I ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ମୃତକଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁରଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି I

2. ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଆମେ ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଛୁ I ତେଣୁ ଏହି ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍-ଅନୁମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ନାହିଁ I ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣର ପ୍ରାଥମିକ ଅଂଶ ହେଉଛି ଦୁଇଟି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ, ଗୋଟିଏ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-8କୁ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଅବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-9, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ରଖା ଯାଇଥିବା ମତାମତ ଅନୁଯାୟୀ ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-7ର ପ୍ରମାଣ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥିତ I ଉଭୟ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-7 ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-9 ଦ୍ଵାରା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମାର ବିଷୟବସ୍ତୁର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ I ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଯଦି ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଆହତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ନିଜେ ରହସ୍ୟମୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ଥିଲା, ତେବେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ 7 ର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ବିଫଳ ହେବ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-9ର ପ୍ରମାଣକୁ ଅତି ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ I ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପରୀକ୍ଷଣ ରେ, ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ 1990 ମସିହା 28 ନଭେମ୍ବର, ସେ ଏକ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅପରାଧ ବିଷୟରେ ଲିଖିତ ସୂଚନା ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆଇପିସିର ଧାରା 498-ଏ ଏବଂ 307 ସହିତ ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନାଉଗାଁ ଥାନାରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ପରେ ସେ ନାଉଗାଁ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସି ଆର ପି ସି ର ଧାରା 161 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିବୃତି ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଅଭିଲିଖିତ କରିଥିଲେ I ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଜେରା ସମୟରେ ସେ ନିମ୍ନମତେ କହିଥିଲେ :

> " ଅମାନୀ ପି. ଚ୍. ସି. ର ବାରଣ୍ଡାରେ ପଡିଥିଲା I ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ପି. ଏଚ୍. ସି. ରେ ପହଞ୍ଚିଲି, ମୁଁ ଅମାନୀକୁ ବାରଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲି, ତା' ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ଥିଲା, ଯଦିଓ ସେ କଥା କହିପାରୁନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ କଥା

କହିଲା ଏବଂ ମୁଁ ତା' ର ବିବୃତି ଧାରା 161 ଅଧୀନରେ ଅଭିଲିଖିତ କଲି । ମୋ ପଚାରିବାର ପ୍ରଥମେ ସେ କିଛି କହିଲା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତା 'କାନ ପାଖରେ ଟିକିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ବଡ଼ ବାବୁ (ଥାନାର ଓ. ଆଇ. ସି.) ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ସେ କିପରି ଆହତ ହେଲା । ଏହା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଯାହା ମୁଁ ଅଭିଲିଖିତ କରିଥିଲି । ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ମୁଁ ମୋ ମାମଲା ଡାଏରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଓକିଲ ତାଙ୍କ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ମୋତେ ଜେରା କରିବା ପରେ ମୁଁ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେଲି ।

3. ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଆହତମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ବିବୃତି ସେ ଅଭିଲିଖିତ କରିନଥିଲେ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ବିବୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆହତଙ୍କ ବିବୃତି ଦେବାର କ୍ଷମତା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ଥିବାରୁ, ଯଦି ଚିକିତ୍ସା କରିଥିବା ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପଚରା ଉଚରା କରାଯାଇଥାନ୍ତା କିମ୍ବା ତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କନ ନିଆଯାଇଥାନ୍ତା ଯେ ଆହତ ଏକ ବିବୃତି ଦେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, ତେବେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା କିଛି ସମର୍ଥନ ମିଳିପରିଥାନ୍ତା। ଅପରପକ୍ଷରେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-୨ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-7 ତଥା ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବିବୃତି ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସେ ତାଙ୍କ ମତ ନେଇ ନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ପରି, ଯଦି ଏକ୍ସ. 8 ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀଟି ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-3 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-7ର ବିବୃତ୍ତି ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଘୋଷଣା ତଥ୍ୟତଃ ବିଫଳ ହେବ । ଏପରିକି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଧରି ନେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଅଭିଲିଖିତ କରାଯିବା ସମୟରେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-7 ପ୍ରକୃତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଏପରି ଏକ ଘୋଷଣା ସହିତ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହାତଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ଏବଂ ପିତା ଥିଲେ | ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସ୍ୱିଡିଲ୍ ନାୟକ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।